

2006. február 11.
Fertálymester avatás
Intelmek a hivatalba lépőknek.

Felgyorsult a világ. Mára a hétköznapiak irányítása is kicsúszott az emberek kezéből. A globalizáció, a „felülről szervezett forradalom” rohamléptekkel gyűri maga alá a modern kort, igázza le a világot. Az áradatban talajt vesztett ember kétségbeesetten keresi a kapaszkodókat, de nem találja. Az új hatalomnak nincs arca, nem tudni honnan érkezik. Nincs nyelve, melyen meg lehetne fogalmazni mibenlétét, nincsenek érzelmei. Megfoghatatlan, ismeretlen, követhetetlen, kiszámíthatatlan. Mindez az embert elbizonytalanítja - szervezetten, szánt szándékkal - s ez a bizonytalanság három bajnak lett a forrása.

Az első, melyet megteremtett, a bizalmatlanság. A bizalmatlanság az a mérték, amely a kölcsönös megértést lehetetlenné teszi. Mindég hátsó szándékot gyanít, titkot szimatol. Titok, stigma, mögöttes szándék a bizalmatlanság szerkezete. Annak, aki bizalmatlanságot akar szítani, nem is kell mást tennie, mint titkot kreálni, stigmákat rásütni, mögöttes szándékot ráfogni azokra, akik valamilyen alternatív valóság képviselői. Mindez megteszi a hatását. A hívő, a paraszt, a nyugdíjas, a dolgozó, a biokertész, vagy az ökológus egymást nézi bizalmatlanul. A bizalmatlanságtól pedig csak karnyújtásnyira van a gyűlölködés, az összefogás helyett egymás torkának esés.

Amikor a bizalmatlanság a testvérek gyűlölködéséhez vezet, akkor az alávetett összezavarodik, talajt veszít, kapkodni kezd. Keres magának valamit, amibe belekapaszkodhat, valakit, akiben hihet. Az összezavart, kifosztott alávetett, aki testvérében látja ellenségét, a hiszékenység fogja lesz, a hiszékenység pedig lehetővé teszi a kakukkfiókák bepottyantását az énekesmadarak közé. És innentől a kakukkfiókának hisz. Megjelennek a hatalom „mintha intézményei”, amelyek olyanok, mintha az alávetettek érdekeit képviselnék. Lényegtelen dolgokban a legharciasabban képviselik is, ám amikor a lényeges kérdésekben való döntések kerülnek sorra, akkor fordulnak szembe a talajt veszítettekkel, a globalokraták érdekeit erőltetve, keresztülhajtva.

A testvérektől távoldartó, a bizalmatlanságot ellensúlyozni akaró hiszékenység az ellenség támogatásához vezet.

A harmadik és egyben legsötétebb bugyorban született baj a korrupció. A mesterségesen szított bizalmatlanságot, a mesterségesen irányított hiszékenység teszi elviselhetővé az alávetettek számára. Ezt az egyensúlyigényt lovagolják meg a kor vámszedői, mert e hamis egyensúly csapdájából kiesettek számára kihelyezett újabb csapda, a korrupció lép életbe. Pierre Bourdieu, francia szociológus fogalmaz úgy, hogy aki teheti, kiárusítja országa, vagy éppen szűkebb környezete szegénységét. A szegénység kiárusítása pedig jó üzlet azoknak, akik az eladó pozíciójába verekszik magukat. De a korrupció elfogadhatatlan, mert a demokratikus intézmények háta mögött, a polgári szabadság rovására, kárára megy végbe. A testvérrel szembeni bizalmatlanság, és az ellenség iránti hiszékenység a szegénység kiárusításával együtt olyan korrupció, mely a létet, az élet megújíthatóságát veszélyezteti. Vass Csaba szerint ez a létkorruptió, melyben a cinkosok hálózata erős kötelék.

Korunkat e három mótely rágja, rombolja, elszíva életerejét. Az tehát többek között az újonnan megválasztott negyedmesterek feladata, hogy gátat vessenek a bajok terjedésének. A bizalom erősödjön közösségünkben, és hatása környezetünkön is érezhető legyen. Az ostoba, kétségbeesett hiszékenységre józan érvekkel kell tudnunk reagálni, erőt sugározva, biztos alapokat teremtve. A korrupciót pedig csírájában kell elfolyatni. Az erre hajlamosakat a társadalom végre vesse ki magából.

Álljunk e mozgalom élére. Kezdjük a tisztulást magunkon. Ezekkel az instanciákkal bocsátalak hivatali utatokra kedves Barátom-Uraim.

Várkonyi György
főkapitány